

## [Holger Eriksen.]

virkning fra 1965. Derimod var jeg ikke så klar over, at ophævelsen af den såkaldte bondejordsbestemmelse også først fik virkning fra 1965. Jeg mente faktisk, at den fik virkning med det samme, og i tilfælde af, at den får virkning med det samme, er det, at den elimineres gennem de foreslåede lovbestemmelser, jeg henviste til. Jeg siger det ikke for at tage en diskussion op med den højtærede finansminister, for jeg må sige, at jeg er meget tilfredsstillet ved bemærkningen om, at man i hvert fald inden 1965 vil sørge for at udsondre den jord, der ikke mere kan betegnes som landbrugsjord i ordets egentlige betydning.

Derimod glemte den højtærede finansminister at svare på mit lille spørgsmål om en eventuel ændring af opkrævningsreglerne, således at man ikke kunne undrage sig væsentlige beløb, som man skulle betale i kapitalvindingsskat, ved at emigrere til Schweiz eller et andet sted. Jeg går ud fra, at det er noget, man vil tage op i udvalget, når vi skal til at se på sagen.

Jeg gør imidlertid samtidig opmærksom på, at hvis man fulgte den tanke, som jeg udkastede om, at beløbet skulle berigtiges samtidig med, at købesummen blev erlagt, ville man i hvert fald komme uden om det problem, som det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen rejste, og som opstår, når det er udlændinge, der sælger, for så måtte de af med pengene på samme måde som danskere. Det kan måske være et nyttigt argument for, at man virkelig skal ordne det på den måde. Jeg går ud fra, at hvad enten man er tilhænger af eller modstander af lovforslaget, så er man i hvert fald tilhænger af, at de, der skal betale efter loven, ikke skal kunne unddrage sig betalingspligten, så det er jo muligt, at der her er et område, hvor der kan opnås nogenlunde enighed.

I øvrigt har jeg nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Viggo Hauch, der ingenlunde troede på det, jeg havde fremhævet som en af årsagerne til inflationen. Det ærede medlem troede ikke på mine oplysninger i den henseende, og dertil er der ikke andet at sige, end at jeg kan ikke tvinge det ærede medlem til at tro på dem. Til gengæld kan jeg konstatere, at det

ærede medlem ikke fremsatte noget, som kunne rokke ved det, som jeg havde anført.

Det giver mig i øvrigt anledning til at rette et konkret spørgsmål til det ærede medlem: Mener det ærede medlem virkelig, at man kan foretage en voldsom oppustning af visse værdier — det kan være aktier, det kan være jord, det er ligeegyldigt, hvad det er — uden at det får inflatorisk virkning? Jeg tror ikke, at det ærede medlem tør svare bekræftende derpå.

Det ærede medlem klarede også begrebet fuld grundskyld og dermed jordrenteprikkippet med en henvisning til, at det har man jo i forvejen visse steder, og det har ikke virket efter sin hensigt. Så kan man spørge, hvorfor det ikke har virket efter sin hensigt, og efter min opfattelse ligger det således, at jordlovsudvalget eller landbrugsministeriet eller begge parter i forening simpelt hen har trådt princippet under fode og overhovedet ikke taget hensyn til det. Det er jo ikke så vanskeligt at finde ud af, at hvis man gennemfører et jordrenteprikkippet, så overdrager man jorden til den, der bruger den, mod at han betaler afgift af det, jorden til enhver tid er værd. Deri ligger i sig selv, at man ikke kan få nogen som helst fortjeneste hjem på denne jord ved at sælge den. Når man imidlertid i jordlovsudvalget og landbrugsministeriet har affundet sig med, at en mand, der har en ejendom med en grundværdi på f. eks. 40.000 kr., kan sælge den for halvanden million kroner og i det væsentlige selv kan få lov til at tilegne sig forskellen, så har man fuldstændig set bort fra grundlaget for jordrenten. Jeg forstår da godt, hvorfor man har gjort det, det har det ærede medlem hr. Aage Fogh allerede gjort opmærksom på: det generede noget, når de øvrige landbrugere kunne få lov til at tage spekulationsgevinsten hjem, at så de, der havde jordrentebud, ikke kunne det samme. Men det rent faktiske er, at man har brudt med princippet og dermed også brudt med ånden i den lovgivning, man gennemførte i 1919 og har opretholdt siden.

Den højtærede finansminister har allerede beskæftiget sig med det postulat, at i det øjeblik man foretager et eller andet på dette område, giver det blot lidt dyrere grunde. Det skal jeg for så vidt ikke gå